

je že teklo 69. leto. Pred 42 leti sta začela z možem Matijem z najskromnejšim imetjem. Bog pa ju je blagoslovil in dal danes v resnici lepo imetje. Prav je govoril govornik ob odprtem grobu, da je bila podlaga in temelj temu blagostanju in družinski sreči ravno rajna g. Neža, ki je ostala do svoje smrti vedno enako skromna in ponižna, zavedna, dejansko katoliška mati šestih otrok, obenem pa tudi radodarna napram siromakom, zlasti pa je rada podpirala cerkvene potrebe. Zato so prav žalostno peli zvonovi v Vitanju, kjer je gospa nenadoma umrla na obisku pri svoji hčerki, potem na Stranica, na Skomru, pri Sv. Kungundi na Pohorju in v Zrečah v župnijski in v treh podružnih cerkvah. Sprevod je vodil mil. g. arhidijakon iz Konjic v spremstvu šestih drugih duhovnikov. Vsi jo bomo težko pogrešali. Toda tolažimo se, da uživa že zasluženo plačilo.

Bele vode. S slovesno otvoritvijo nove ceste se še danes ne moremo predstaviti, z veseljem pa ugotovimo čimdalje večjo vneso za dovršitev te ceste. To se je opazilo zlasti pri delu mosta čez potok pri Grebenšku, s katerim smo cesto zvezali z občinsko. Radi nujnosti smo trije postavili zasilen most, kar pa je dejanske graditelje mosta tako navdušilo, da so se zbalj nesreče, če bi se navdušenje z mosta v potok zvrnilo. Zato so takoj drugi dan še večji, močnejši in silnejši most napravili. Po njem se lahko brez nesreče sedaj vsako navdušenje čez potok pripelje. Vendar pa se niso prvi po novi cesti v Bele vode pripeljali vneti graditelji mostu, pač pa sta se kot prva pripeljala tu sem dne 13. maja: preč. g. F Časl, stolni kanonik iz Maribora, ter naš župnik č. g. Franc Klasinc, kojega nevenljiva zasluga je od predpriprav do dovršitve delo nove ceste, in to nad pol km na njegove stroške. Če bi vsi cestni solastniki delali s tako požrtvovalnostjo, bi z manj navdušenja že bilo davno delo nove ceste odlično dovršeno. Če bo pa naša glede cest slovita občina imela kdaj toliko vneme za ceste, kakor smo je letos pokazali Belovodčani, potem bo še Sv. Florijan čez svoj potok kdaj kakšen most dobil. Dosedaj je bil v enem stoletju z enim mostom zadovoljen, toda od občanov za mostove podarjeni trami so ob potoku segnili.

Šmarino ob Paki. Na vprašanja mnogoterih prizadetih davkoplačevalcev, če je pobiranje takse po 1 Din za vročitev raznih povabil in spisov od strani občine pravilno, naznanjam, da sem prejel od merodajne strani pojasnilo, »da se pobira taksa po 1 Din za vsako vročitev povabil ali drugih uradnih spisov, razen če gre za vročbe, ki se morajo v javnih zadevah izvrševati na zahtevo drugih oblastev, uradov in občin.« Iz navedenega sledi, da je pobiranje navedene takse, n. pr. za vročitev obvestil davčne uprave in drugih uradov, bilo protizakonito in je županstvo dolžno strankam dotične, vplačane takse povrniti. — Martin Steblovnik.

Braslovče. Žalostni slučaj samomorov mladih fantov nočejo prenehati. Ako komu ne gre tako kot bi rad, pa se kar ustrelj ali obesi. Vidi se, da nima mladina dovolj vere in poguma. Tak slučaj se je zopet prigodil v Grčah. Neki mlad človek se je obesil, ker ga neko dekletu ni hotelo oženiti. — Iz Velenja po novi cesti sta peljala premog posestnik Florjan in sin posestnika Šusterja iz Topovlja. Na samotnem kraju so jih čakali trije moški in so zahtevali denar. Ker jim ga nista hotela dati, so jima grozili z noži. K sreči se za njima pripelje posestnik Šuster. Takoj spozna, za kaj gre. Skoči k enemu ter ga vrže na tla, druga dva

pa sta zbežala. Ta potepuh si bo gotovo zapomnil, kdaj je napadel posestnike iz Topovlja.

Nezbiše pri Sv. Emi. Dne 12. maja, v petek, je za vedno zatisnila svoje trudne oči skrbna in dobra mamica Julija Gobec, rojena Kleine. Kot dobra gospodinja je s svojim varčnim in pridnim možem Florijanom tako vrlo gospodarila, da sta postavila lepa in velika poslopja in pripravila otrokom lepo bodočnost. Rajna je dosegla starost 71 let. V svojem življenju je rada molila in rada v cerkev hodila, posebno v majniku. Zato ji je gotovo Marija, Kraljica majnika, izprosila srečno večnost. Pogreb se je ob veliki udeležbi vršil 14. maja. Želimo vsi, da ji ljubi Bog podeli večni mir in pokoj, preostalim pa naše najsrčnejše sožalje! — Letos so se zopet po celi fari zbirali ob večerih pri kapelah Marije-Kraljice majnika, dobri farani, da so opravili z gorečnostjo svoje šmarniške pobožnosti ter da so prepevali krasne Marijine pesmi. — Kriza je dospela pri nas do vrhunca, da ljudje že obupavajo, a od nikoder ne pride pomoč. Šentemčani še imamo v kljub lanski strašni suši, kakršne ne pomnijo stari ljudje, dovolj jako dobrega vina v kleti. Toda kupcev ni. Kar jih pa pride, nudijo tako nizke cene, da mora ob njih vinogradnik propasti. Po gostilnah pa se vino toči razmeroma po visokih cenah. Najslabše je pa to, da hodijo nekateri v druge kraje kupovat namesto pri domačinih. Tako se položaj kmeta slabša od meseca do meseca. Ako se razmere kmalu ne izpremenijo, bo gotov propad za kmetovalca, ki vzdržuje celo našo državo.

Sv. Anten na Pohorju. Kakor vsako leto, bo tudi letos pri nas običajen shod na binškošni pondeljek; dvojno sv. opravilo: prvo ob šestih, drugo ob desetih. God našega farnega patrona sv. Antona Pad., velikega čudodelnika in priprošnjaka, pade letos na torek. Na predvečer sprejem procesije iz Selnice, Sv. Križa in Sv. Duha, v cerkvi pozdravni govor romarjem, litanije in blagoslov. Drugi dan sv. maše od štirih naprej, ob šestih peti sv. maša na namen romarjev, pridiga. Prihod raznih procesij: iz Vuzenice, Ribnice itd., ob desetih pridiga in slovesna sv. maša za vse dobrotnike cerkve. — Lepa nedelja se bo obhajala naslednjo nedeljo. Prijatelji planin, in častilci sv. Antona, prihitite v prav obilnem številu!

Negova v Slov. gor. Farani! Vsako leto romamo na binškošni pondeljek k Sv. Trojici v dolgi, veličastni procesiji. Tudi letos ne smemo zaostati. S svojim priljubljenim g. župnikom, ki misli iti letos v pokoj, hočemo vsi pohiteti na slovečo božjo pot. Pa ne praznih rok, ampak vsak naj vzame vsaj en dinarček s seboj, da ga daruje presv. Trojici za njeno cerkev, katero ravno sedaj popravljajo. Popoldne po večernicah pa bo nam na čast mladeniška trojiška Marijina družba priredila v samostanski dvorani zgodovinsko žalogro »Garcia Morena«, petdejanko.

Viničarski vestnik.

V zadnjem času je v pokretu Strokovne zveze viničarjev marsikaj beležiti. Veliko zborovanje viničarjev v Framu na občnem zboru tamošnje strokovne skupine, potem v Zgornjih Hočah, pri Sv. Ani v Slov. gor., pri Sv. Trojici v Haložah. Dokaz, da se viničarji vedno bolj zavedajo velikega in koristnega pomena svoje strokovne organizacije. Posmrtni sklad organizacije je izplačal tudi kar tri posmrtninske podpore in sicer za pok. Konrad Alojzijo od Sv. Ane v Slov. gor. 500 Din, za

Gril Marijo od Sv. Miklavža pri Ormožu 600 Din, za Ferk Jožefa iz Jarenine pa 700 Din. Od kje more danes še viničarska družina pričakovati bolj izdatne pomoči, kakor to ravno od svoje lastne organizacije? Zatorej vsak po edini pristopi in žrtvuj z geslom: Vsi za enega, eden za vse.

»Viničarska kreditna zadruga« je imela svoj tretji redni občni zbor. Najvažnejše je omeniti, da se je sklenilo zbirati iz deležev članstva brezobrestni kapital v svrhu brezobrestnega posojila viničarjem kot članom zadruge. Tri deleže ali 60 Din je treba prispevati, kdor hoče biti deležen brezobrestnega posojila. To je mogoče izplačati po obrokih v roku enega leta. Ako bi vsaka viničarska družina to hotela, koliko bi se moglo dobrega s tem storiti, pred vsem danes, ko viničar nima več kje posojila dobiti, pa bodisi da je v najhujši stiski. Obstoječim vlogam pri zadrugi je občni zbor znižal obresti od šest na tri, posojilom pa od 8 na 4%. Posebnost je naša kreditna zadruga, katere še do danes denarna kriza ni prav nič zadela v njenem poslovanju. Dajemo nemoteno posojila, izplačujemo pa tudi vloge, vsakemu po njegovi želji. Če komu, je ravno nam viničarjem lastno kreditno združništvo najbolj priskočilo na pomoč. Pomagati si v najhujših časih, je ravno pravi pomen združništva vobče, Viničar in viničarka, fant in dekletu, pristopi vsak k svoji zadrugi! Le v dejavnih slogi je moč in rešitev!

Poslednje vesti.

Čč. gg. duhovnike obveščamo, da škofijski obrednik še ni dospel iz Ljubljane in ga zato tudi nismo še razposlali. To smo na fakturi napisali, morali smo pa pozneje isto zabrisati po naročilu poštne uprave. Ko knjiga dospe, jo takoj določimo. Ordo providendi izide z novim besedilom, čim dobimo tekst iz Ljubljane. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Napač. V nedeljo zvečer, ko so se razšli zadnji posetniki vinotoča g. Kuhna v Razvanju pri Mariboru, je bil sam gospodar napaden od štirih neznancev in s koli pobit do nezavesti. G. Kuhn je prejel več opasnih udarcev po glavi in ima zlomljenih več reber.

Orožnik streljal na dekleta. V nedeljo dne 28. maja popoldne je streljal orožnik Ranko Kubenkalovič iz ljubosumja na dekletu Marijo Pretnar iz Dvorske vasi v župniji Begunje na Gorenjskem. Ranjena je zavračala ljubezenske ponudbe in to je orožnika, ki je doma iz okolice Učič v Srbiji, tako razkačilo, da je zagrešil zločin. Ob aretaciji ni kazal nobenega kesanja in je le izjavil, da ve, da ga čaka triletni zapor.

Enodnevni tečaj za zeleno precepiljanje šmarnice in za poletna dela v vinogradu se vrši v soboto dne 10. junija t. l. na banovinski vinarški in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Na binškošni pondeljek, 5. junija, popoldne se uprizeri v Društvenem domu »Lurška pastirica«.

Potrebujemo zanesljive poverljivke v vseh krajih naše banovine. Častna funkcija. Lepa bodočnost. Postranski zaslužek. Važno, vendar lahko delo. Nobenih kupcij. Več v pismu. Prijave z znakom do 3. junija na upravo lista pod »Zaupnik«. 660

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!